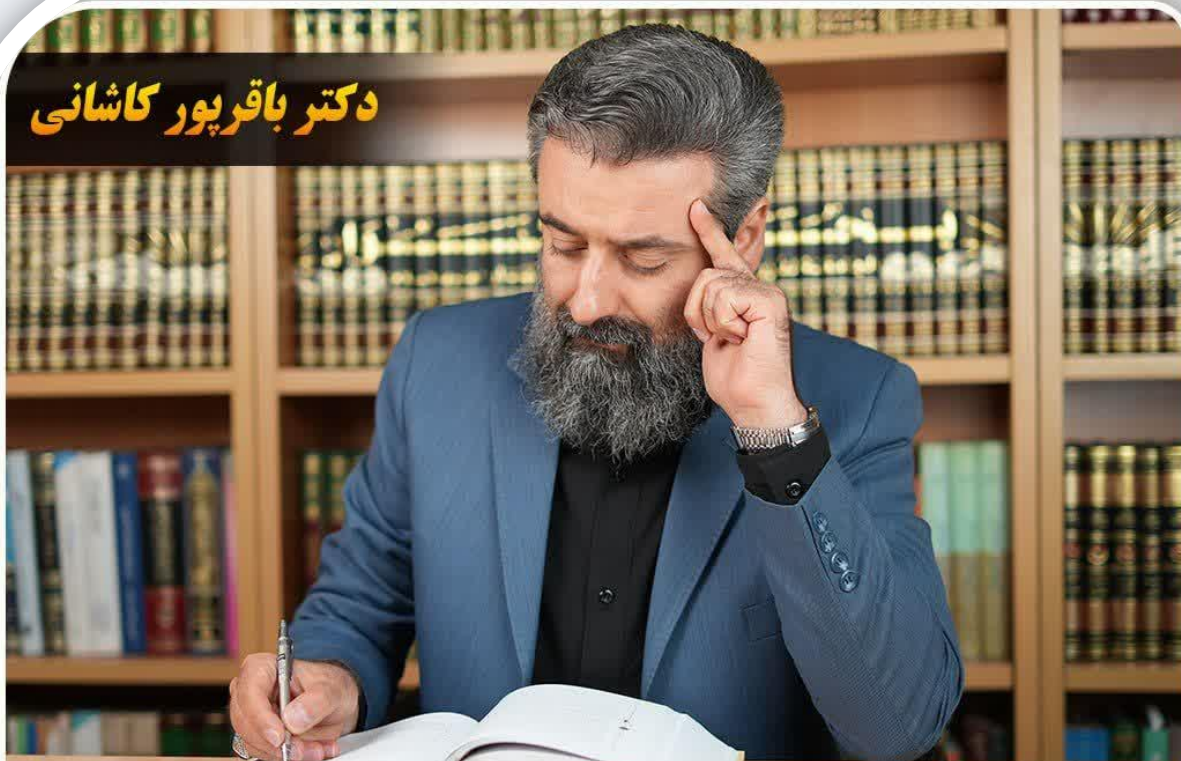

دکتر باقرپور کاشانی

پاسخ نظام الدین نیشابوری به تعصب بی جای
فخر رازی در مورد آیه نجوا

پاسخ نظام‌الدین نیشابوری به تعصب بی‌جای فخر رازی

در مورد آیه نجوا

مرحوم آیت‌الله خوئی یک جوابی می‌آورند از یک مفسر شافعی اهل سنت؛ نظام‌الدین نیشابوری، در تفسیر نیشابوری در حاشیه تفسیر طبری جلد ۲۸ صفحه ۲۴، عبارت ایشان را می‌آورد که وی باز فخر رازی را نقد می‌کند. این جالب است!

«بسیار به‌جاست که در این‌جا گفتار نظام‌الدین نیشابوری (متوفی ۸۵۰، فخر رازی متوفی ۶۰۶) را در مقام ایراد و انتقاد از گفتار فخر رازی و تعصب شدید او و پیروانش آورده است نقل کنیم.

متن گفتار نیشابوری این است: قاضی می‌گوید این عمل یعنی بذل مال، قبل از تماس خصوصی با رسول خدا نمی‌تواند گواه فضیلت و برتری علی به بزرگان صحابه باشد. زیرا شاید وقت اجازه نداده که آن‌ها به این حکم عمل کنند».

عبارتی را می‌آورد می‌گوید این نمی‌تواند فضل علی باشد! آیه زود نسخ شد! علی تندتند رفت و پولش را داد!

آقا! ده بار نجوا کرده! بعضی از سنی‌ها گفتند این حکم یک سال بود! حالا یک سال نه، یک ماه! یک ماه نه، یک هفته! اعلام شده بالاخره آیه!

«گذشته از این، فخر رازی می‌گوید اگر فرض کنیم وقت و فرصت نیز به آن‌ها اجازه می‌داد که به حکم آیه عمل کنند، اصلاً اقدام به یک چنین عملی، سبب اندوه فقرا که قدرت مالی به انجام دادن این دستور ندارند می‌گردید و همچنین باعث نفرت و فاصله گرفتن اغنیا و ثروتمندان می‌شد. زیرا این اصل، ترک چنین حکمی ضرری ندارد. زیرا کاری که سبب الفت و محبت و هماهنگیست، بهتر از کاری که سبب دوری و نفرت و یا غم و اندوه است. وانگهی، صدقه دادن و بذل مال در تماس خصوصی با رسول خدا، نه تنها واجب، بلکه از مستحبات نیست؛ بلکه ترک آن از عمل کردن به آن، بهتر و سزاوارتر بود. زیرا این تماس‌های خصوصی باعث ناراحتی پیامبر می‌شد.»

حالا نقد نظام‌الدین نیشابوری، مفسر شافعی به فخر رازی:

«قاضی نیشابوری پس از نقل این سخن فخر رازی می‌گوید: این کلام خالی از تعصب نیست و چرا ما باید خود را ملتزم بدانیم که کمبود و تأخر علی علیه السلام را در هر فضیلتی ثابت کنیم؟!»

می‌گوید چرا باید حضرت امیر علیه السلام را در همه فضیلت‌ها آخر در نظر بگیریم!

«مگر امکان ندارد که دارای فضیلتی باشد که بزرگان، صاحب آن فضیلت نباشند؟!»

چه اشکالی دارد که حضرت امیر علیه السلام یک فضیلتی داشته باشد که بقیه نداشته باشند؟!

«در صورتی که از پسر خلیفه دوم، عبداللّه بن عمر نقل شده که می گفت در علی بن ابی طالب سه فضیلت وجود دارد که هر یک از آن سه فضیلت را من دارم بودم، برای من بهتر از شتران سرخ مو بود: ازدواج او با فاطمه، به دست گرفتن او پرچم را در جنگ خیبر و آیه نجوا.

آیا شخص با انصاف می تواند بگوید که گفتگوها و تماس های خصوصی با رسول خدا نقیصه هست نه فضیلت؟ عیب است نه کمال؟ مگر در آیه شریفه از این عمل نهی شده بود؟! نه! بلکه در آیه دستور داده شده که قبل از هر گفتگوی خصوصی، بذل مال شود و هر کس به این آیه عمل نموده، از دو جهت به فضیلت و امتیاز دست یافته. از طرفی احتیاج و گرسنگی فقرا را برطرف ساخته و از طرف دیگر، محبت و دوستی با رسول اللّه را در دل خود جایگزین نموده است».

اظهار عملی تولی هست! اظهار محبت و اظهار عملی محبت نسبت به رسول اللّه هست که حضرت امیر علیه السلام، یک دینار داشته به ده درهم تبدیل کرده، همه را خرج نجوا کرده که می خواسته بگوید یا رسول اللّه برای من مهمی! کل مایملکم را می دهم به فقرا که کنار تو باشم!

«و با این محبت و علاقه شدید، خود را به حضور پیامبر نزدیک‌تر ساخته، مشکلات و مسائل را از نزدیک به وسیله خود آن حضرت حل کرده و حلاجی نموده و عملاً نشان داده که گفتگوی خصوصی با پیامبر در نظر او، مهم‌تر و محبوب‌تر است از ثروت و مال دنیا».

[@aparat.com/besoyezohoor](https://aparat.com/besoyezohoor)

[v_bagherpour_kashani](https://www.instagram.com/v_bagherpour_kashani)

[@seratehagh1](https://t.me/seratehagh1)

[besouyezohour](https://www.besouyezohour.com)

[bagherpour-kashani.com/](https://www.bagherpour-kashani.com/)

[@serat12k](https://www.instagram.com/serat12k)

[youtube.com/c/seratehagh](https://www.youtube.com/c/seratehagh)

<https://naakhodaa.ir>